

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AGJENICISË KOSOVARE TË PRONËS-AKP-së
ŽALBENO VEĆE KOSOVSKE AGENCIJE ZA IMOVINU-KAI

GSK-KPA-A-161/15

Prishtinë/Priština

8. novembar 2017

U postupku:

N. D.

Žalilac

protiv.

I. A.

Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, kojeg čine Sudije Beshir Islami, Predsedavajući sudija, Krassimir Mazgalov i Erdogan Haxhibeqiri, članovi, odlučujući po žalbi podnetoj protiv Rešenja Komisije za Imovinske Zahteve Kosova br. KPCC/D/A/244/2014 (predmetni spisi zavedeni u KAI pod brojem KPA14238) od 18. juna 2014 godine, nakon većanja održanog 08. novembra 2017 godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. Žalba N.D., podneta protiv Rešenja br. KPCC/D/A/244/2014 (predmetni spisi zavedeni u KAI pod brojem KPA14238), od 18. juna 2014 godine, odbija se kao neosnovana.
2. Rešenje Komisije za Imovinske Zahteve Kosova KPCC/D/A/244/2014 od 18. juna 2014 godine, u vezi sa Tužbom KPA14238, biva poništeno.
3. Tužba br. KPA14238 N. D. podneta KAI se odbacuje usled nedostatka jurisdikcije.

Proceduralni i činjenični istorijat:

1. Dana 27. septembra 2006 godine N. D. (u daljem tekstu: “Žalilac”) podneo je Tužbu Kosovskoj Agenciji za Imovinu kojom je tražio potvrdu vlasničkih prava i ponovno zaposedanje katastarske parcele br. 383, obradivo zemljište, površine 0.27.99 ha, na mestu zvanom “Jezava”, katastarska zona Viti/Vitina, opština Viti/Vitina (u daljem tekstu: “imovina koja se potražuje”). On tvrdi da je nasledio zemljište od svog oca S. A. i da ga je izgubio jula 1999 godine.
2. Da bi potkrepio svoju Tužbu, žalilac je KAI dostavio sledeće dokumente:
 - Posedovni list br. 1708 izdat od strane Geodetskog zavoda Republike Srbije, Opština Gjilan/Gnjilane – Ogranak Viti/Vitina, 21. februara 2000 godine, koji navodi da je imovina koja se potražuje registrovana pod imenom Žalioca.
 - Kopiju poreske kartice i dokaz o plaćanju poreza na imovinu.
 - Ličnu kartu izdatu od strane paralelnih organa Opštine Viti/Vitina 11. avgusta 1999 godine.
3. Upoznavanje sa imovinom koja se potražuje je izvršeno 24. septembra 2010 godine i 26. septembra 2013 godine. Ustanovljeno je da je katastarska parcela br. 383 zauzeta od strane I. A. koji je tvrdio da poseduje imovinska prava nad imovinom na osnovu kupovine. On je popunio obrazac obaveštenja za sudelovanje u postupku 07. oktobra 2013 godine, i da bi potkrepio svoju izjavu, on je podneo sledeće:
 - Zapisnik o katastarskom usklađivanju Organa za zemljišnu konsolidaciju o činjeničnom stanju 04. novembra 1985 godine kojim je četvoročlana komisija za zemljišnu konsolidaciju potvrdila opisnu činjeničnu situaciju da je parcela br. 383 bila kupljena od strane A.A., tuženikovog oca, i to je takođe potvrđeno potpisom N. S. D.
 - Izvod rođenih od 09. oktobra 2013 godine, koji navodi da je tuženik sin A.A.
 - Izvod umrlih od 09. oktobra 2013 godine, koji navodi da je A. A. preminuo 04. avgusta 2010 godine.

4. Verifikacioni izveštaj od 22. maja 2014 godine pokazuje da je posedovni list bio pronađen na ime 4 suvlasnika, od kojih je jedan žalilac kao suvlasnik 2/6 imovine koja se potražuje.
5. Svojim Rešenjem KPCC/D/A/244/2014 od 18. juna 2014 godine, Komisija za Imovinske Zahteve Kosova (u daljem tekstu: "KIZK") odbila je Tužbu. U njegovom obrazloženju, u stavovima 80 i 81 KIZK je navela da Tužilac nije izgubio posed nad imovinom koja se potražuje kao rezultat sukoba u periodu 1998-1999 godine, već kao rezultat prodaje iz 1985 godine.

Tvrđnje strana u postupku:

Žalilac:

6. Žalilac navodi da Rešenje KIZK sadrži fundamentalne greške i ozbiljna kršenja materijalnog prava i da se rešenje zasniva na pogrešnom i nepotpunom ustanovljavanju činjenica.
7. Žalilac navodi da sporna imovina pripada njemu iako on nije imao nikakav posed pre ili nakon sukoba i da, shodno tome, on nije trebao da bude odbijen na osnovu toga da on nije izgubio posed kao rezultat oružanog sukoba. Katastarski podaci koje je naveo žalilac uzeti su iz opisnog katastra iz 1983 godine, dok su izmene, koje su bile učinjene, bile učinjene u Kruševcu, u izmeštenom katastru nakon sukoba.
8. Kao zaključak, Žalilac je zatražio od Žalbenog veća KAI Vrhovnog suda Kosova da izmeni Rešenje KIZK i da prizna vlasništvo žalioca i vrati posed.

Tuženik:

9. Tuženik je izjavio da je imovinu koja se potražuje kupio njegov otac, koji je preminuo 1978 godine, i za to on poseduje dokaz od komisije za zemljišnu konsolidaciju, gde je višočlana komisija potvrdila da je imovina koja se potražuje kupljena od strane tuženika i da je to potvrđeno njegovim ličnim potpisom.

Prihvatljivost žalbe:

10. Žalba je prihvatljiva zbog toga što je ona bila podneta u vremenskom roku od trideset (30) dana u skladu sa članom 12.1 Uredbe UNMIK-a, dopunjene Zakonom br. 03/L-079 o Restituciji zemljišta u vezi sa privatnom nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu i tržišnu imovinu.
11. Žalba je razmotrena shodno članu 194 Zakona br. 03 / L-006 o Parničnom postupku (Službeni Glasnik Republike Kosovo br. 38/2008) (u daljem tekstu: "ZPP"), Sud je, nakon razmatranja presude *ex officio* i na osnovu tvrdnji iznetih u žalbi ustanovio da je **Žalba neosnovana**.

Pravno obrazloženje:

Jurisdikcija:

12. Shodno članu 3.1 Zakona br. 03/L-079, KIZK će imati nadležnost da rešava sporove u vezi sa sukobima koje uključuju okolnosti koje su direktno povezane sa ili su proizišle iz oružanog sukoba koji se dogodio između 27. februara 1998 i 20. juna 1999 godine. Stoga tužilac treba da dokaže ne samo svoje imovinsko pravo nad privatnom imovinom, već takođe treba da dokaže da on/ona nije sposoban/sposobna da uživa ta prava usled okolnosti koje su direktno povezane sa oružanim sukobom.
13. KIZK je odlučila da ovaj slučaj ne potpada pod njenu nadležnost s obzirom da gubitak poseda nije povezan sa okolnostima oružanog sukoba, već kao rezultat dobrovoljne prodaje pre sukoba.
14. Vrhovni sud je takođe ustanovio da imovinsko pravo i posed nad imovinom koja se potražuje nisu izgubljeni usled oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu 1998-1999 godine. Ovaj nalaz se zasniva na potvrđi katastarskih zvaničnika iz komisije za zemljišnu konsolidaciju, koja je potvrdila da je Tuženik kupio imovinu od Žalioca.
15. Vrhovni sud smatra da su gore navedene činjenice dovele do zaključka da gubitak poseda nad imovinom koja se potražuje ne proizilazi iz oružanog sukoba koji se dogodio tokom 1998/99. Žaliočeve tvrdnje u vezi sa validnošću otuđenja imovine koja se potražuje ne mogu biti procenjene u ovom postupku od strane Žalbenog veća KAI Vrhovnog suda usled nedostatka nadležnosti.
16. Osporeno Rešenje KIZK je doneto na osnovu potpunog i ispravnog utvrđivanja činjenične situacije.
17. Vrhovni sud je ustanovio da je KIZK trebao da odbaci Tužbu umesto što ju je odbio (odbacio) pošto ona potpada izvan njene nadležnosti. Kao posledica toga, Žalba treba da bude odbijena kao neosnovana, ali rešenje KIZK treba da bude poništeno i tužba treba da bude odbačena ex officio.
18. Ova presuda ne prejudicira bilo kakvo imovinsko pravo strana u postupku niti je ona prepreka za otpočinjanje postupka pred nadležnim organom ili nadležnim sudom.
19. Na osnovu gore navedenih razloga, shodno članu 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni lek:

Shodno članu 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, dopunjene Zakonom br 03/L-079, ova presuda je konačna i ne može biti dovedena u pitanje redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, Predsedavajući Sudija

Krassimir Mazgalov, EULEX Sudija

Erdogan Haxhibeqiri, Sudija

Bjorn Olof Brautigam, Vršilac dužnosti EULEX Notara